

alt dette er det klart, at, saafremt Staten skal bære Pensionsskylden, er der god Grund for den til her at være nøielse med at udregne Forholdet mellem det i dens Tjeneste præsterede Arbejde og det Bederlag, som den igjennem Pensioneringen derfor vil yde.

Dette Hensyn har ikke været og har formentlig ikke burdet være saa fremtrædende ved Udarbejdelsen af den i Loven 5te April 1851 bestemte almindelige Skala for de Embedsaar, hvorefter Pensionens Størrelse beregnes. Pensionsskoven Skala stiger hurtigt, nemlig i 10 Embedsaar fra at tilstaae en tiende til at tilstaae en halv Deel af Gagen i Pension, og paa dette Trin bliver den staaende til det 20de Embedsaar. At her ikke Hensynet til det i Embedstiden præsterede Arbejde har været det væsentligt Bestemmende, er klart, da der saa deels ikke maatte være en saa lang Standsning paa den samme Pensionssqvota, og det deels i og for sig er lidet sandsynligt, at allerede en Tjenestetid af 10 Aar skulde agtes saa fordeeltagtig for Staten, at denne i Regelen kunde betale den med en derefter følgende livsvarig Pension af det Halve af den Paagældendes Embedsløn. En saadan forholdsmæssig Stigen af Pensionen, utregnet efter det i Embedet formeentlig præsterede Arbejde, indtræder derimod først efter det 20de Tjenesteaar, idet Pensionen derefter stiger med hvert Aar, indtil den med det 30te Aar naaer $\frac{2}{3}$ af Gagens Beløb, hvilket er den højeste Pension, der kan ydes. Siin hurtige Stigen af Pensionens Beløb indtil det 10de Embedsaar og Dvælen paa dette Standpunkt indtil det 20de Embedsaar har derimod aabenbart en anden Grund; det er navnlig et Billighedshensyn, der er taget, og for de almindelige Embedsbrancher uden stor Risiko for Statskassen kan tages til de saa Embedsmænd, der undtagelsesviis i en saa tidlig Embedsaldere ere blevne nødte til at fratræde Statens Tjeneste. En saadan tidlig Fratrædelse vil i de almindelige Embedsstillinger næsten altid have et eller andet ganske særgeget opstaaet Misforhold eller en eller anden ulykkelig Hændelse til sin Aarsag. Staten vil derfor, uden stor Risiko, i Regelen kunne tilstige dem, der give sig i dens Tjeneste, at de, hvis de ufornødet og uden egen paavisselig

Brøde skulde blive utjensdygtige efter 10 Aars Tjeneste, dog skulle faae det Halve af deres Embedsløn til Underhold i Fremtiden.

Men ved de paa Scenen fremtrædende Kunstnere staaer Sagen anderledes, saaledes som nys er udviklet, og, ligesom Retfærdighed ingenlunde i og for sig fordrer at give det Halve af Gagen i Pension for 10 Aars Tjeneste, saaledes er det ogsaa for selve Theaterpersonalet som Hælhed formeentlig mere gavnligt, at den Pensionssmasse, som Staten efter sine Beregninger finder at kunne affæe til Theatret, fordeles saaledes, at den fornemmelig kommer dem tilgode, der have tjent en klækelig lang Tid ved Theatret, og deels have gjort Institutet virkelig og varig Tjeneste, deels godtgjort at have været i Besiddelse af virkelig Kunstnerkald; og at derimod ikke, saaledes som hidtil har været Tilfældet, og som, hvis Pensionsskoven Skala bibeholdtes, fremdeles vilde blive Tilfældet, en uforsholdsmaessig Deel af denne Pensionssmasse tilflyder unge kraftige Mænd og Dvinder, der ofte ikke have gjort meget mere end en nogleaarig, til Slutning uheldig Prøve paa, om de vare i Besiddelse af sandt Kunstnerkald, og som, efter at de have faaet Bisheden om, at dette ikke har været Tilfældet, kunne give sig til anden Virksomhed eller af Tilboielighed modtage andre indbydende Vilkaar, saa meget mere som de da mangen Gang ved deres Theaterbane have gjort et godt Skridt frem paa den almindelige Dannelses og Brugbarheds Bane fra deres tidligere Stillinger og formeentlig sjældent derved ville være forte til mindre favorable Vilkaar end dem, som de ere komne fra. Thi det maa ikke lades ubemærket, at Skuespillernes Bane er dannende i en omfattende Almindelighed, og Sangere, Capelmusici og Dandsere er hver sig Hjemlighed paa et Gebeet, hvori de, ved at meddele Underviisning, som oftest baade under og efter deres Tjenestetid, kunne finde Underhold og Hjælp.

Vi skulle heller ikke undlade at gøre opmærksom paa, at lignende Betragtninger allerede tidligere have ledet til Bestemmelse af en egen fra de almindelige Pensionssregler afvigende Pensionsskala, der ligesom den af os foreslaaede stiger langsomt, nemlig den ved kongl. Resolution af 22de Martz